

gende gaves ham ved allerhøieste Resolution af 5te Februar 1836 Tilfagn om, at den, til hvem han maatte sælge sin Eiendom ved Snoghøi, skulde faae Færgetjenesten paa samme Vilkaar som han havde den, saafremt en saadan Kjøber maatte have de til Færgestedets Bestyrelse fornødne Egenstaber. I Genhold hertil købte daværende Generalrigskommisair Riegels de private Jorder og Bygningerne, som han betalte med 26,000 Rd., og erholdt under 5te April s. A. Bestalling som Transportforvalter.

Et Andragende fra Riegels, om at de samme Rettigheder maatte blive tilstaaede det af hans Børn, som han eventuelt maatte bestemme til sin Efterfølger, blev ved allerhøieste Resolution af 26de April 1840 afflaaet, hvorimod den ommeldte Ret blev tilfikkret hans Hustru navnlig af Hensyn til, at Riegels maatte antages i Tillid til, at Rettigheden efter Resolutionen af 5te Februar 1836 ogsaa gjaldt for hans Hustru, at have givet mere for Eiendommen end han ellers vilde have gjort.

Efterat Riegels senere er afgaaet ved Døden, har hans Enke altsaa for sin Levetid Ret til at have Transportforvaltertjenesten ved Snoghøi i det Væsentlige paa samme Vilkaar, som de der bleve fastsatte for en tidligere Transportforvalter ved den ovenfor ommeldte Bestalling af 17de December 1819; og har hun saaledes blandt Andet Brugen af de Staten tilhørende Jorder ved Snoghøi uden nogen anden Afgift end Udredelsen af de af Jorderne gaaende kongelige Skatter og communale Afgifter, hvorhos det endvidere er paalagt hende for egen Regning at holde til Færgesæsenets og Landbefordringsvæsenets Bestyrelse en kyndig og paalidelig Mand.

Hvad angaaer det bestaaende blandede Eiendomsforhold, har det allerede flere Gange været paatænkt at søge det hævet enten ved

Magelæg eller ved Overdragelsen af de Statskassen tilhørende Jorder til Eieren af Færgegaarden, hvorom Kammerherre Riegels gjen-tagende har andraget, men, da Postbestyrelsen under de tidligere Forhold ansaae det for særdeles misligt, at Jorderne bleve overdragne til en privat Mand, paa Grund af deres store Betydning for Færgesæsenet, er et Magelæg eller Salg hidtil ikke kommet istand.

Da Snoghøi imidlertid ved Nabningen af Jernbanen over Fredericia vil tage en stor Deel af sin Betydning som Færgested, vil der nu ikke være noget til Hinder for, at Færgegaarden i det Hele gaaer over i private Hænder, idet man gaaer ud fra, at Færgesarten da enten vil kunne frigives, eller Transporten uden Tilflugt fra det Offentlige holdes i Gang ved en Forening af Færgeretten fra Snoghøis Siden med Færgeretten fra Middelfart. Man maa derfor ansee det for ønskeligt at erholde Lovbemyndigelse til Salget af de Staten tilhørende Jorder ved Snoghøi, og da den nuværende Besidderinde af Færgestedet ved den ovenfor ommeldte Forandring i Færdsekslinierne selvsølgelig vil lide et betydeligt Tab, hvorfor det turde være billigt, at der ved Ordningen af Eiendomsforholdene vises hende saamegen Imødekommen, som kan forenes med Hensynet til Statskassens Larv, har man troet, at der kunde være Anledning til at overdrage hende Jorderne underhaanden, idet man ved en saadan Afhændelse tillige vil komme ud over de Vanskeligheder, som hidrøre fra, at de hende tilhørende Bygninger og en af Riegels i sin Tid efter en større Maalestof etableret Planteskole ere beliggende paa Statens Grund, medens man endvidere tør gaa ud fra, at der paa denne Maade vil kunne opnaaes en Kjøbsum, som med billigt Hensyn til de stedfindende Forhold turde være antagelig for Statskassen.